

044.622707 и 0878.387038

www.BestBulgariaDeals.com

oferti@bestbulgariadeals.com

skype: visitsliven

FB: [Tour Operator VIP-Sliven Ltd](#)

Туроператор и Туристически агент с лиценз № РК-01-6616

ДОЛИНАТА НА РЕКА БОРОВИЦА

Дати на провеждане: всеки петък, събота и неделя от юни до края на август

ПРОГРАМА

На вашето внимание представяме тридневен туристически маршрут в най-дивата и самотна територия на границата между Източни и Западни Родопи – долината на река Боровица, в който ще посетим изоставени махали, водопади, върхове, суперсветилища и шеметни скални феномени.

Ден 1.

09.00 ч. Срещаме се на паркинга на Била в Кърджали.

За пътуващите от София и Пловдив се подsigурява трансфер с минибус. Пътуващите със собствен превоз пристигат в Кърджали, като могат да оставят автомобилите си на паркинга на Била или на платен охраняем паркинг на автогарата.

09.00 – 09.30 ч. Запознаваме се и правим кратък инструктаж.

Ако някой има нужда от последно зареждане с провизии, може да го направи тук.

09.30 ч. Потегляме с организиран превоз по маршрута Кърджали – Енчец – Дъждовница – хижа Боровица – село Безводно (55км с бус или кола)

Пътуването трае около 1 час и 15 минути. При желание от страна на участниците спираме и се любуваме на гледки към красивите ръкави на язовир Кърджали. Можем да спрем и за кратка фоторазходка в долината на река Боровица, преди стената на едноименния язовир, където се намират няколко изключително живописни сюрреалистични каменни махали, в които живеят последните истински планинци.

11.30 ч. Пристигаме в село Безводно.

Дотук сме с превоза. От тук нагоре започва интересната част от нашето приключение. Ще се върнем при колата след три дни, така че правим последен внимателен преглед на багажа си – шалте, палатка, спален чувал, топли дрехи, храна, вода, челник и лично оборудване. Напук на името, в селото има много вода. Зареждаме се и с ведро настроение групата потегля към връх Чиялка, разположен на 1.5 ч. от селото.

По пътя към върха спираме и се любуваме на язовир Боровица, къщите на Безводно и красив скален водопад.

13.00 ч. Стъпваме на връх Чиялка (1 459 м) – един от най-огледните върхове в цялата планина, от които се разкрива гледка чак до Стара планина.

На върха правим 60-минутна почивка за обяд, пренареждане на багаж и любуване на гледката, разбира се. Водачът на групата разказва интересни истински истории и легенди за селата, махалите и хората, живели по тези земи преди 50 години.

14.00 ч. Спускаме се към изоставената махала Саръкая

От тук започва дивата част от прехода. Ако досега сме се движили по маркирана пътека, след върха правим импровизирано спускане през местата, които позволяват преминаване. В района има доста мечки, но ги държим на разстояние с песен на уста. Шеметните гледки ни съпътстват и в тази част от нашето приключение. Шарен нос, Жълтата скала, Мумджидам и още, и още – пейзажът е наистина космически.

16.30 ч. Достигаме до останките на село Саръкая.

Организираме бивака си в близост до къщите, за да можем да се подслоним в тях в случай на непредвидено лошо време. Както впрочем неведнъж сме го правили.

17.30 ч. Имаме свободно време

Имаме предостатъчно време да отпочинем, да снимаме и да се наслаждаваме.

19.00 ч. Вечеряме и се веселим

Край лагерния огън става все по-весело. Правим разбор на отминалия ден, опознаваме се, разказваме си страховити истории за тези легендарни земи. След това – по палатките, за да имаме сили за утрешния ден.

Ден 2.

07.30 ч. Закусваме и събираме лагера си.

Денят ни ще бъде не по-малко вълнуващ. Ден, в който ще имаме възможността да се докоснем до изумителни места, посещавани от малцина.

Пресичаме дълбок дол в търсене на Саръкая.

08.30 ч. Саръкая –грандиозният скален мастодонт

Изправяме се под внушителната осанка на Саръкая, или Жълтата скала, която се издига на 60 метра над главите ни. Чувството е неопишуемо. А предназначението на Саръкая в миналото остава мистерия. Едно е сигурно – била е свещено място за древните траки. В основата ѝ има издълбана пещера с ритуално предназначение.

От поляната до скалата се разкрива гледка към дивите меандри на река Боровица.

Сърцето не може да побере толкова красота. А фактът, че този район е бил населен преди половин век, е факт, трудно приемлив от съзнанието на човек.

09.00 ч. Спускаме се към долината на Боровица и забравения римски мост.

Проправяме си пътека през гъсталака. В миналото тук е избилствало от маршрути, но днес картинката е съвсем различна. Почти всичко е обрасло и забравено.

За час се спускаме до реката, където правим кратка почивка край стара воденица. От тук засичаме старата пътека, която все още не се е изгубила. Движим се особено внимателно, с очи, отворени на четири, защото сипеите са страховити, а скалите – хлъзгави. След още половин час достигаме до забравения, но все още здрав римски мост, част от непроучен досега римски път.

Ако времето позволява, организираме кратко разхлаждащо къпане в невероятно чистите води на реката.

Ако групата има желание и метеорологичните условия позволяват, се изкачваме до каменната махала Мумджидам, обезлюдена отдавна. От там следваме вододелното било между Боровица и Саръяр дере, за да достигнем до Сиври кая.

10.30 ч. Приближаваме заличеното село Ракадере.

Днес от него са останали единствено каменните основи на селските къщи. Преди да сме достигнали до селото обаче, се спускаме в реката, пресичаме я и започваме изкачване по отсрещния склон на планината. Ако реката е придошла, ще пресечем още през моста, за да си спестим мокренето и изграждането на тролей.

13.00 ч. Изкачваме се до Сиври кая

Сиври кая означава Острата скала. Наричат я също и Камъкът на скалолазките.

Разположена почти на върха на билото, разделящо реките Боровица и Саръяр дере, от нея се разкрива грандиозна гледка. Не случайно по стените ѝ са издялани множество трапецовидни скални ниши с все още неясно предназначение. Едно е сигурно – в древността Сиври кая е имала религиозно – култово предназначение.

Правим 60-минутна почивка за обяд, снимки и зареждане с божествената енергия на Сиври кая. Предстои ни трудно спускане.

14.00 ч. Слизаме към долината на Саръяр дере

Спускането е тежко, преминава се през голям сипей, който няма как да бъде заобиколен на места. Спускаме се на зиг-заг, за да минимизираме натоварването в коленете. След 40 минути сме в долината на другата река – Саръяр дере, не по-малко живописна от Боровица.

Движим се надолу по течението ѝ, като след още 1.5 часа достигаме до водослива на две малки рекички – Кокез дере и Караман дере. Недалеч над него се намира скален феномен

с неопишуема форма и размери – Олан кая (Раждащата се скала).

Изкачваме се до основата на скалата, която е с форма на бухалка, забита в земята откъм тънкия ѝ край. Височината ѝ е 36 метра, а в скална ниша във височина гнездят двойка черни щъркели.

Човек би се налюбувал трудно на този феномен, затова прекарваме по-дълго време в сянката на скалата. А сянката е толкова грандиозна, че е заснета от спътниците на Гугъл.

15.30 ч. Време е за бивак

Връщаме се обратно не повече от 500 м., като достигаме хубава поляна край водослива на двете рекички. Там ще организираме бивака си. Днес – по-рано, за да имаме време за възстановяване и пълноценна почивка.

До 19.00 ч тези, които са изморени, си почиват, а останалите могат да се разходят в района.

19.00 ч. Вечеряме и се веселим

Край лагерния огън отново е весело. Правим разбор на отминалия ден, мечтаем, смеем се, пеем. След това – по палатките, за да имаме сили за последния ден.

Ден 3.

07.30 ч. Закусваме и събираме лагера си.

Денят е последен. Малко ни е тъжно, че трябва да се разделим следобед, затова днес ще се забавляваме на макс.

08.30 ч. Вече сме на път към село Мурга.

Тук, в края на пътя, се намира още една перла – Мурга, съставено от много махали, всяка – с по 3-4 къщурки. За около час взимаме разстоянието от бивака ни до най-южната махала на Мурга. Излизаме на обширни поляни с невероятна гледка във всички посоки. Под нас остават Олан кая и Саръяр дере. Неземно е.

В Мурга си говорим с местните и се любуваме на пейзажа.

11.00 ч. Продължаваме към Карабекир и Калпак кая

Това са последните за деня изпитания. От Мурга се спускаме по голите песъчливо-каменни склонове, силно напомнящи на Кападокия, до Коджадере и изоставеното преди половин век село Карабекир. Разглеждаме старата архитектура и продължаваме към Калпак кая – скален феномен в близост, силно напомнящ на похлупак.

След това се изкачваме обратно до горския път, водещ към Мурга, и около 15.30 ч., с песен на уста и морни крака се добираме до село Паничково, където ни очаква превозното ни средство. (Разстоянието от Паничково до Кърджали е 41км. с бус или кола) Събрали сме толкова много емоции и впечатления. Снимаме се за спомен. Ако има хора, оставили колите си в Кърджали, ги закарваме до там. Ако ли не – прибираме се към Пловдив и София. Разделяме се с пожелание за скорошни срещи и нови приключения.

Цената включва:

- Лицензиран транспорт с минибус по маршрут през 1ви ден Кърджали – Безводно и 2ти ден Паничково – Кърджали
- Лицензиран планински водач
- Екскурзоводско обслужване
- Разглеждане на язовир Кърджали, Село Безводно, връх Чиляка, Сръкая, каменна махала Мумджидам, Сиври кая, Олан кая, село Мурга, Карабекир.

Цената не включва:

- Транспорт до/от Кърджали – възможност за организиран транспорт с доплащане и тръгване от София/Пловдив

- Разходи от личен характер
- Оборудване - Палатка, спален чувал, шалте, челник, примус
- Туристическа застраховка и застраховка спасителни разноски в България – заплаща се задължително от всеки турист и е 25 лева на човек за целият период. За тези от туристите, които имат сключена такава застраховка, плащане не се изисква, след представяне на полицата. (Премия - Туристическа застраховка на стойност 10 000 лева, Застраховка спасителни разноски на стойност 10 000 лева)